نویسنده : ع ، رحی ۲۰۲۰ /۲/۲۴

در حاشیه ی اشوب های اخیر

مردمِ درمانده ی افغانستان که بی صبرانه و با استیاق چشم به راهِ این عبورِ دشوار و عبرت انگیز بودند، با هزاران امید روی سنگفرش های خونین و خسته ی تاریخ سینه کشیدند و در یک رستاخیزِ عظیم، سنگلاخ های صعب العبورِ یک تجربه ی دشوار ولی پر افتخارِ تاریخی را شکوهمندانه پشتِ سر نهادند تا درفشِ اسایش و ارامش را بر فرازِ گردونه های مُشرف به چشم اندازِ یک اینده ی درخشانِ سیاسی در اهتزاز در اورند.

ختمِ موفقانه ی روندِ اتخابات یک پیروزی عظیمِ تاریخی برای همه ی مردم افغانستان است، این افتخار در انحصارِ هیچ شخص و گروهی نیست ، قهرمانانِ واقعی و نام اورِ این شهنامه، مردم افغانستان است.

مخالفت ها ، موضعگیری های متفاوت ، زشت گفتن ها و حتی اتهام بستن ها را در یک نگاهِ خوشبینانه و مصلحت جویانه میشود بخشی ازین روند دانست که در همه جا اتفاق می افتد و با ختمِ انتخابات به موزیمِ کامپاین های انتخاباتی منقل میشوند و نسل های اینده در مورد چونی و چندی ان قضاوت میکنند، ولی ظهورِ سازمان یافته ی مجددِ ادبیاتِ کامپاینی در قالبِ اشوب و فتنه های خیابانی و کردار های رهبرانِ سیاسی بدون تردید مُعرفِ ورشکسته گی سیاسی واُفتِ ذلت بارِ اخلاقیست.

رفتار های بغاوتگرانه و غیرِ سیاسی جناب داکتر عبدالله رئیسِ تیمِ ملیونر های جهادی افغانستان بعد از اعلانِ نتایج انتخابات نشان میدهد که ایشان تا هنوز از پیله ی ابریشمِ اشوبگری های خیابانی بیرون نیامده اند و به تعبیری از منظر سیاسی اهلی نشده اند، غرورِ کاذبِ ناشی از تجمعِ این همه رهبر و ملیونر ، (بانک های رای و تانک های مقاومت) در کازینونی (قمار خانه) ثبات و همگرایی ، تحملِ شکست در انتخابات را برایش دشوار ساخته است.

سومین بار است که کلاه بردارانِ (سرِ چوکِ سیاست) لنگی بر فرقش میگذارند و ریس جمهور اعلانش میکنند ولی بختِ نا مرادش اجازه نداد تا در آب و هوای ارگ نَفَسی تازه کند و یا بر سنگفرش های مرمرینِ ارگ با بوت های براق جلوه بفروشد.

انصافاً باید گفت که داکتر عبدالله شخصِ ظاهرا آرام، مؤدب و مصلحت گراست، بقدرِ کافی خوشباور وغیرِ سیاسی است ، خوش لباس و مُفَشن است ، سرمایه و غنیمت های جهادی اش از کسرِ بودجه ی دولتی دوران حامد کرزی فراتر نمیرود.

دیزاین کردنِ نمایش های خیابانی ، اشوبگری های بازاری و تا و بالا کردنِ عکس ها و تصاویرِ بیجان و (غیرِ مسلح) توسطِ مشتی از اوباشانِ قراردادی از برازنده ترین اخشیج های کرکترِ سیاسی اوست که لاجَرَم سر از گریبان یک معامله برون میکند.

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

داکتر عبدالله همیشه مایِن منفجر نا شده ی زیر بغل دارد که صلاحیتِ زمانِ انفجار ان در دستِ دیگران است، قطب نمای سیاسی او را به قبله ی فتنه و اشوب کوک کرده اند ، احساسات و غرورِ کاذبی بر رفتار های سیاسی او مسلط است ، چندمین بار است که انتحارِ سیاسی را با دل و جان میخرد، به قولِ مردِ خدا او یک (شهیدِ زنده است).

داکتر عبدالله هرگز یک پراکتیشنِ جذاب نیست، درونگرایی بیش از حد او را اسیرِ تمایلاتِ پنهانی ی ساخته است که بقولِ معروف جای نا معلومی در درونش در خارش است ، هیاهوی برون از خود، واقعیت های محیطِ پیرامون و چرخش های عبرتناکِ سیاست را نمیتواند جمع و تفریق کند، شخصیت شناسی عبدالله را نمیشود از پَرش های روانی و بازیگوشی های سیاسی جدا مطالعه کرد.

مقوله ی قرآنی جهاد و مفهومِ من در آوردی مقاومت نام مستعارِ پشتوانه ی مانفیستِ زندگی سیاسی اوست که در شرایطِ اکنونی فعلیت خود را به دلایلِ سیاسی و تاریخی از دست داده اند.

درین جای شکی نیست که کنار امدنِ داکتر عبدالله با کبرا[منظورمارخطرناک] های خون اشامِ جهادی مثلِ دوستم، محقق و خلیلی هرگز یک پایه ی فکری مدّون ندارد، این کنار امدن ناشی از یک ترسِ مشترک و ناشی از یک دشمن مشترک است ، ترسِ رانده شدن از درگاهِ تاریخ و ترسِ تداومِ اقتدارِ سیاسی داکتر غنی و جبهه ی روشنفکری و دمکراسی.

مفرزه ی ثبات و همگرایی نامِ پر خانه ی سیاسی شوالیه های جهادیست ، در پرخانه هیچکسی دوست و رفیق کسی نیست، همه باهم رقیب و حریف اند و هر یکی در پی خالی کردن چانته ی طرف مقابل است.

ملیونر های جهادی سالهاست که ثروت های باد اورده را در بسلطِ این فیل خانه های شر و فساد تا و بالا میکنند، گروه های بیکاران، معتادین، پا برهنه گان و شکم گرسنه ترینان را خریداری میکنند، گاهی در میدان رقابت های انتخاباتی و زمانی هم در کوچه های اشوبگری و فتنه های اجتماعی از ایشان استفاده میکنند.

شوخی های بی مزه ی سیاسی با تصاویرِ بیجانِ داکتر غنی که شبیه ان در تالارِ لویه جرگه در دوران کرزی هم اتفاق افتاده بود، تقررِ چند تا والی نام نهاد زیر سایه نفوذِ دوستم و صدور احکامِ بدون پشتوانه ی حقوقی نه تنها محصولِ یک روان پریشی کشنده تر از (ایبولا و کرونا) ست بلکه خیلی مضحک و خیلی هم بچه گانه است.

عبدالله چندمین بار است که در برابر روند انتخابات عینِ سناریو را عملی میسازد و بعدش با یک معامله ی اشکار دنیا گل و گلزار میشود، بیمِ ان میرود که این فرهنگ در افغانستان به حدی نهادینه شود و تا انجا در سینه ی تاریخ راه برود که جای ارزش های متمدن و اصول قبول شده ی دمکراسی را اشغال کند و در نتیجه افغانستان هیچگاهی انتخاباتِ بدون اشوب و ویرانگری را تجربه نکند، این یک جرمِ بزرگ اخلاقی و یک ستم اشکار اجتماعیست که نسل های اینده از آن متضرر خواهند شد ، نامِ داکتر عبدالله بعنوانِ بنیانگذارِ این فرهنکِ ثبتِ تاریخ خواهد شد.»

(برگرفته از برگهٔ فیسبوک گلزارکاوش *Gulzar Kawesh*)

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ